دریچه

فیلم‌نامه‌نویسان کارمند صندوق اعتباری هنر نیستند!

• هیئت‌مدیره انجمن صنفی فیلم‌نامه‌نویسان سینمای ایران در بیانیه‌ای به روند بیمه اعضای این صنف و شکل تعامل بیمه تکمیلی فیلم‌نامه‌نویسان با صندوق اعتباری هنر اعتراض کرد.

متن کامل این بیانیه به شرح زیر است:

«بدقولی‌های مکرر، تأخیر در بازپرداخت هزینه‌های درمانی، قطع‌بودن بیمه‌ی تکمیلی اعضا به مدت تقریبا دو ماه تا اوایل شهریورماه علی‌رغم دریافت کامل وجه اعلام‌شده و... فقط گوشه‌ای از نحوه‌ی عملکرد صندوق اعتباری هنر است که باعث آزار و رنج مضاعف همکاران دردمند ما شده است.

سامانه‌ی بیمانو تنها راه ارتباطی اعضا با صندوق اعتباری هنر است. در روال پیشین فرد مدارک خود را به نماینده‌ی صندوق در خانه سینما یا راسا به صندوق اعتباری هنر ارائه می‌کرد و منتظر واریز هزینه‌هایش می‌شد.

اکنون باید مدارک را اسکن و در صفحه‌ی بیمانو بارگذاری کرد. حداقل دو هفته طول می‌کشد تا پیامک پذیرش یا عدم پذیرش مدارک به دست اعضا برسد. در صورت پذیرش باید اصل مدارک را ظرف یک هفته به صندوق پستی اعلام‌شده ارسال کنیم، در صورت عدم پذیرش مدارک، باید دوباره اسکن و ارسال شوند و منتظر پیامک بعدی بمانیم.

در این سیستم نادرست، بیمه‌شونده تبدیل به کارمند صندوق اعتباری هنر شده است و باید بخش بزرگی از وقتش را برای کارهایی صرف کند که در اصل وظیفه‌ی کارمندان صندوق اعتباری هنر است.

هدفِ پنهانِ پشت این شیوه، ایجاد تأخیر و خریدن زمان برای پرداخت تعهدات بدیهی صندوق اعتباری هنر است. کمترین بازپرداخت در این مدل کاری دو ماه طول می‌کشد. به بهانه‌ی اتوماسیون وقت و عمر بیمه‌شدگان را تلف می‌کنند و زمان پرداخت هزینه‌های درمانی با وقفه‌ای طولانی همراه می‌شود.

هنوز تعداد زیادی از اعضای این انجمن موفق به دریافت وجه درمانی‌شان از دوره‌ی بیمه‌ای سال پیش نشده‌اند.

انجمن صنفی فیلم‌نامه‌نویسان اعتراض شدید خود را به وضع موجود اعلام می‌کند و تردید خود را نسبت به صلاحیت کاری صندوق اعتباری هنر ابراز می‌نماید.

امیدواریم وزیر محترم ارشاد نسبت به این داستان آزاردهنده حساسیت نشان بدهند و راه‌کاری برای حل این بحران هرروزه‌ی فیلم‌نامه‌نویسان پیدا کنند».

اجرای دوباره نمایش مهتاب نصیرپور

• «اثر پرتوهای گاما بر گلهای همیشه‌بهار» نخستین تجربه کارگردانی مهتاب نصیرپور بر اساس متنی از پل زیندل در تماشاخانه مهرگان اجرا می‌شود.

در دور تازه اجرا، گروه بازیگران تغییرهایی داشته است. این نمایش از ۲۷ شهریور هر روز، به‌جز شنبه‌ها روی صحنه می‌رود.

مهتاب نصیرپور، سامان مظلومی، مبینا طبایی، المیرا صارمی، آریان مجدپور و نیکتا مستوفی بازیگران این نمایش هستند.

شهرام زرگر این نمایش‌نامه را ترجمه کرده است. رستاک حلاج، خواننده و آهنگ‌ساز «ترانه گلهای همیشه‌بهار» را برای این نمایش اجرا کرده است.

سایر عوامل این نمایش عبارتند از: دراماتورژ: محمد رحمانیان، خواننده و آهنگ‌ساز: رستاک حلاج، ترانه‌سرا: حسن علیشیری، تنظیم: اشکان دباغ، دستیاران کارگردان: پدیده جمال‌ها، علیرضا فولادشکن، محمود زهره‌وند، شهاب ملک‌پور و مشاور رسانه‌ای: محدثه واعظی‌پور.

مستند «کارون» میهمان جشنواره ترکیه‌ای

• مستند «کارون» به‌کارگردانی محمد احسانی در پنجمین حضور بین‌المللی در جشنواره فیلم‌های مستند اکولوژیک «بوزکادا» در ترکیه به نمایش درمی‌آید.

این فیلم در ششمین جشنواره بین‌المللی مستند اکولوژی «بوزکادا» که از تاریخ ۹ تا ۱۳ اکتبر (۱۷ تا ۲۱ مهر) در کشور ترکیه برگزار می‌شود، به نمایش درخواهد آمد. این جشنواره یکی از شناخته‌شده‌ترین جشنواره‌های فیلم با موضوع محیط زیست در سطح جهان است و فیلم مستند «کارون» در بخش پانوراما‌ی جشنواره به نمایش درخواهد آمد. مستند «کارون» روایتی تغزلی و شاعرانه از رودخانه کارون است که با آسیب‌های جدی محیط‌زیستی روبه‌رو است.

این فیلم پیش از این در جشنواره‌هایی مانند «اکو زینه»، «زاراگوزا» اسپانیا، تلاش برای حفظ و نجات زمین روسیه، رد آیلند آمریکا و جشنواره فیلم‌های ایرانی در کلن و نیز جشنواره سینما حقیقت به نمایش درآمده است.

آخرین روزهای تابستان و گیشه کم‌فروغ سینما

عکس: فتاح ذبیحی

گروه هنر: با وجود پشت‌سرگذاشتن آخرین روزهای تابستان و انتظار بسیاری از صاحبان آثار از گیشه بهتر این ایام، فروش پایین بسیاری از فیلم‌های سینمایی اکران‌شده نتوانست انتظارات را برآورده کند و احتمالا باید منتظر ماند و دید در هفته‌های آینده و شروع فصل تازه اکران چه پیش خواهد آمد؛ اما به‌تازگی فیلم «شکستن هم‌زمان بیست استخوان» به کارگردانی جمشید محمودی اکرانش را آغاز کرده است؛ اکرانی که مصادف با تعطیلات اخیر و ایام عزاداری بود و هنوز نمی‌توان درباره استقبال از این فیلم صحبتی کرد؛ اما تازه‌ترین فیلم برادران محمودی مثل ساخته‌های پیشین آنها با مضمون مهاجرت ساخته شده و زندگی یک خانواده افغان در ایران را به تصویر کشیده است. این فیلم نخستین بار در جشنواره جهانی فجر امسال نمایش داده شد و نظرات بسیاری را به خود جلب کرد. خط اصلی داستان، اهدانکردن عضو یک فرد ایرانی به یک مهاجر افغان و بازی محسن تنابنده و مجتبی پیرزاده تحسین بسیاری از منتقدان و اهالی رسانه را به همراه داشت. هرچند که در بین فیلم‌های اکران جدید «ایده اصلی» در مقایسه با دیگر فیلم‌ها رقم بیشتری را از گیشه به خود اختصاص داده است؛ اما فروش نزدیک به سه میلیارد رقم چشمگیری در فروش نیست. «ایده اصلی» ساخته آزیتا موگویی است که بازیگرانی مانند بهرام رادان، پژمان جمشیدی، هانیه توسلی، مریلا زارعی و مهرداد صدیقیان در این فیلم ایفای نقش می‌کنند. فیلم سینمایی «قسم» به کارگردانی محسن تنابنده هم ازجمله فیلم‌های اکران تابستان سینما است که با گذشت سه هفته از اکران در گیشه فروش دو میلیارد را رد کرده است. این فیلم که تجربه متفاوتی برای تنابنده در فیلم‌سازی محسوب می‌شود و واکنش‌های مثبتی از نخستین اکرانش در جشنواره فیلم فجر گرفت، آن طور که انتظار می‌رفت تاکنون نتوانسته عموم مخاطبان سینما را راضی کند و این فروش برای فیلم قسم رقم چشمگیری محسوب نمی‌شود. فیلم‌های سینمایی«روسی» به کارگردانی امیرحسین ثقفی و «چاقی» ساخته راما قویدل نیز دو فیلمی هستند که به‌تازگی اکرانشان را آغاز کرده‌اند. فیلم سینمایی «روسی» در ادامه تجربه‌های پیشین امیرحسین ثقفی فیلمی است که با قطعیت نمی‌توان آن را با معیارهای روز سینمای ایران منطبق دانست و آن را فیلم گیشه محسوب کرد. طناز طباطبایی، میلاد کی‌مرام، امیر آقایی و صابر ابر ازجمله بازیگران این فیلم سینمایی هستند.

این فیلم تاکنون از نظر بسیاری از سینمایی‌نویسان تحسین شده است و آن را تجربه کامل‌تری از امیرحسین ثقفی توصیف کرده‌اند. علی علایی، سینمایی‌نویس، «روسی» را بهترین تجربه کارنامه امیرحسین ثقفی توصیف کرد و نوشت: «این فیلم با روایتی قصه‌پرداز، هم مشکلات فیلم‌نامه‌ای سه فیلم قبلی او را ندارد و هم این بار «فضاسازی» و «لحن» که دو معیار مهم کارگردانی‌اند و به نفع مخاطب تغییری محسوس و مطلوب داشته و ریتم نیز در راستای روایتی سرراست، با دیالوگ‌نویسی به‌قاعده و ساده‌تر، ارتباط مخاطب با فیلم را سهل‌تر کرده است». روسی تاکنون در گیشه نیم‌میلیارد فروش داشته است. فیلم سینمایی«چاقی» به کارگردانی راما قویدل نیز که پس از پنج سال به اکران رسید، در مدت کوتاه اکرانش توفیق چندانی در گیشه نداشته و باید دید در هفته‌های اکرانش چه پیش‌رو خواهد داشت. حمید فرخ‌نژاد و علی مصفا دو بازیگر اصلی این فیلم سینمایی هستند.

فیلم‌های سینمایی «برمودا» به کارگردانی رهبر قنبری و «صدای منو می‌شنوی» به کارگردانی صادق پروین‌آشتیانی از دیگر فیلم‌های اکران جدید سینماها است که فروش درخورتوجهی در گیشه کسب نکرده‌اند؛ اما دراین‌میان دو فیلم «سرخپوست» به کارگردانی نیما جاویدی و «قصر شیرین» ساخته رضا میرکریمی نیز که به هفته‌های آخر اکران خود نزدیک می‌شوند، همچنان در گیشه شرایط خوبی دارند و سرخپوست در هفته گذشته توانست به رقم ۱۵ میلیارد فروش نزدیک شود و یکی از فیلم‌های موفق اکران اخیر محسوب می‌شود. «قصر شیرین» با بازی حامد بهداد که تاکنون با تحسین بسیاری از سینمایی‌نویسان روبه‌رو شده است، نیز تاکنون سه‌میلیاردو ۵۰۰ میلیون تومان فروش داشته است. «سرکوب» نخستین ساخته سینمایی رضا گوران نیز همچنان در اکران سینماها است. «سرکوب» که نتوانست در جشنواره فیلم فجر نمایش داده شود، اکران عمومی‌اش را از سه هفته پیش آغاز کرد و در این مدت توانست رقم یک میلیارد فروش را پشت سر بگذارد و فیلمی که به گفته سازندگانش امکان تبلیغی زیادی در اختیار ندارد و جای خالی‌اش در جشنواره فیلم فجر فضای مناسب نقد و گفت‌وگو و دیده‌شدن را از آن گرفت. از مهرماه فیلم‌های جدیدتری به اکران‌های تازه سینمای ایران اضافه خواهند شد و باید امیدوار بود شیب نزولی فروش گیشه سینمای ایران در هفته‌های آینده تغییر محسوسی داشته باشد.

خصوصی‌سازی تئاتر؛ راهکار گسترش یا بهانه فرار از مسئولیت؟!

عرفان پهلوانی

یادم هست که سال‌های آغازین دهه ۸۰ سده حاضر شمسی که همکاری‌هایی با و مسئولیت‌هایی در سازمان ملی جوانان داشتم، بحثی داغ در میان بود که (NGO)Non governmental Organization را «سازمان غیردولتی» ترجمه نکنیم و عبارت «سازمان مردم‌نهاد» از همین اندیشه زاییده شد. از مسئولانی پرسیدیم: چرا؟ گفتند: عبارت غیردولتی بار معنایی مناسبی ندارد! گویا از دیرباز تاکنون، هنوز هم این نگاه و باور در میان شمار فراوانی از مسئولان دولتی رواج دارد که خود را در برابر مردم می‌دانند و نه در خدمت ایشان. آیا این مسئولان تشنه قدرت هستند و نه شیفته خدمت؟!

به نظر می‌رسد رویکرد حاکم بر بسیاری از فرایندها و سیاست‌گذاری‌های خصوصی‌سازی، در این سال‌های سرزمین ما، از همان نگاه دولت در برابر مردم و دولتی در برابر خصوصی نشئت می‌گیرد.

قرار بود با خصوصی‌سازی در زمینه‌های گوناگون، از فساد، رانت‌خواری و موارد این‌چنینی جلوگیری شود و سرعت و شتابِ توسعه و گسترش، بسامان‌کردن نابسامانی‌ها، افزایش یابد؛ اما به‌واقع چنین شد؟ آیا برای هر قاعده‌ای، استثنائی و برای هر قانونی، بند و تبصره‌ای نباید متصور بود تا با انعطاف‌پذیری لازم، پاسخی منطقی به ویژگی‌های انسانی داده شود؟

مگر نه این است که از هنر گرامی تئاتر در بسیاری از نظریه‌ها، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین رکن‌های فرهنگی یک جامعه و کشور یاد شده است؟ مگر نه این است که براساس همان نظریه‌ها با سنجش چیستی و چگونگی (کیفیت) تئاترهای یک سرزمین می‌توان به حال‌وروز فرهنگی مردم آن سرزمین پی برد؟ آیا نمی‌شد و نباید که زمینه فرهنگ و به‌ویژه هنرهایی مانند تئاتر، استثنای قاعده و قانون خصوصی‌سازی به شمار می‌آمدند؟

آیا مسئولان مربوط، آن‌چنان که شایسته و برازنده است، به پیوند میان فرهنگ با هنرها آگاهی دارند؟ از سخنان جامه عمل ناپوشیده و شعارهای دهان‌پرکن بسیاری از مسئولان که بی‌توجه به چُرت‌زدن‌های حاضران، در این آیین گشایش و آن آیین پایانی یا فلان نشست و بهمان دیدار از اهمیت هنر گفته‌اند.

به‌راستی چه کسانی از خصوصی‌سازی هنر و به‌ویژه تئاتر، بهره‌های مالی فراوان بردند و پول‌های آن‌چنانی به جیب زدند؟

آیا خصوصی‌سازی هنر و به‌ویژه تئاتر گسترش، افزایش و بهبود اوضاع فرهنگی و هنری را در پی داشت؟

مدیران و مدافعان توجیه‌گر انبوه اشتباه‌های ایشان یا سودجویان نابودگر فرهنگ و هنر، در پاسخ این پرسش من و ما از آمار نزدیک به ۱۳۰ نمایش که هر شب در پایتخت اجرا می‌شوند، نگویند که فقط یک آمار ناکارآمد شمارگانی (کمّی) است و ربط و پیوندی به کیفیت و کارایی ندارد.

چند درصد این نمایش‌های پرشمار بازتاب‌دهنده انسان امروز ایران و چالش‌های زیست و زندگی او بوده‌اند؟

چند درصد این نمایش‌های پرشمار، پاسخ‌گوی معاش و درآمد هنرمندان حرفه‌ای این هنر بوده‌اند؟

آیا نباید سودجویانی کم‌شمار، منافع ملی را بر سودجویی شخصی برتر بدانند و مسئولان بپذیرند که خصوصی‌سازی در هنر و به‌ویژه تئاتر مسیر نادرستی را پیموده است؟

راستی یک پرسش مهم و اساسی دیگر:

پول دولت، بودجه دولتی از کجا می‌آید؟ مگر نه آن است که دو منبع مهم تأمین بودجه بیشتر دولت‌ها فروش منابع طبیعی ملی (مانند نفت) و مالیات‌ها هستند؟

مگر نه آن است که یکی از مهم‌ترین محل‌هایی که پول دولتی و بودجه دولت باید خرج شود، سرمایه‌گذاری‌های ملی و ساخت زیرساخت‌های ملی هستند؟ آیا فرهنگ، سرمایه و زیرساخت ملی به شمار نمی‌آید؟ آیا باید دوباره و هزاران‌باره پیوند میان هنرها و تئاتر را با فرهنگ به مسئولان دکتر و مهندس یادآوری کرد؟ در بسیاری از پژوهش‌ها و یادداشت‌ها به آمار پرشمار دانش‌آموختگان و هنرآموختگان رشته‌های هنرهای نمایشی اشاره شده است؛ این گروه از مردم ایران دچار چه سرنوشت، زیست، زندگی و معاشی هستند؟

چه آینده‌ای پیش‌روی دانشجویان و هنرجویان رشته‌های هنرهای نمایشی است؟ آیا سرانجام نمایش‌نامه‌نویسی، فیلم‌نامه‌نویسی، بازیگری، کارگردانی، منتقدی و دیگر تخصص‌های این زمینه، در ادبیات رسمی و دولتی این سرزمین به‌عنوان شغل و حرفه تعریف شده است؟

کدام سازمان، نهاد یا دستگاه دولتی یا خصوصی در چند سال گذشته، چند نفر از هنرمندان هنرهای نمایشی را که بسیاری از آنها دارای مدرک‌های کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترا هستند، به‌عنوان نویسنده، کارگردان، بازیگر، مجری، عضو هیئت علمی و.... استخدام کرده‌اند؟

خصوصی‌سازی هنرهای نمایشی، راهکار گسترش این هنرها بوده است یا بهانه‌ای برای فرار از مسئولیت؟

چگونه می‌توان از هنرمندانی که لنگ نان شب، رخت تن، نام‌نویسی آموزشی فرزند و... هستند و اضطراب و ترس و نگرانی فردا و آینده، سرتاپای وجودشان را فراگرفته است، انتظار داشت که کار فرهنگی انجام دهند و هنر بیافرینند؟ آیا روند و فرایند خصوصی‌سازی در زمینه فرهنگ و به‌ویژه هنر تئاتر، آفرینش‌های هنری را به تولید کالاهای کم‌کیفیت فرونکاهیده است؟ در چند سال گذشته کدام دستگاه، نهاد، سازمان، شرکت یا... خصوصی چند نفر از هنرمندان و دانش‌آموختگان هنرهای نمایشی را در شغل‌ها و حرفه‌های تخصصی تحصیلی‌شان استخدام کرده‌اند؟

در چند سال گذشته، کدام دستگاه، نهاد، سازمان یا... دولتی مانند وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی، صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران، سازمان فرهنگی-هنری یا فرهنگی-تفریحی شهرداری‌ها، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه جامع علمی‌کاربردی، مؤسسه‌های آموزش عالی غیرانتفاعی، بنیاد رودکی، بنیاد نیاوران، بنیاد فارابی، پژوهشگاه‌ها و پژوهشکده‌ها، جهاد دانشگاهی، وزارت آموزش‌وپرورش و... هنرمندان و دانش‌آموختگان هنرهای نمایشی را در شغل‌ها و حرفه‌های تخصصی تحصیلی‌شان استخدام کرده‌اند؟

نمی‌شود و نمی‌توان به بهانه خصوصی‌سازی تئاتر، به‌طورکلی شانه از بار مسئولیت زیست و زندگی هنرمندان هنرهای نمایشی خالی کرد.

نمی‌شود و نمی‌توان از هنرمندی که غم نان دارد، چشم و انتظار داشت که به درستی و خوبی کار فرهنگی انجام دهد و آفرینش هنری داشته باشد.

یادمان باشد: نابودی یک سرزمین با نابودی فرهنگ مردم آن کشور و همچنین فرهنگ با هنرهای نمایشی و تئاتر، پیوند ژرف و ناگسستنی دارد.

مسئولان هنرهای نمایشی! شاید بد نباشد به شعار تبدیل نیروی انسانی، به سرمایه انسانی جامه عمل بپوشانید.

مسئولان هنرهای نمایشی! شاید بد نباشد از مهاجرت یا به‌حاشیه‌رفتن بیش‌ازپیش نخبگان و اندیشمندانِ هنرمندِ هنرهای نمایشی جلوگیری کنید.

جزئیات رده‌بندی سنی فیلم‌ها اعلام شد

حسین انتظامی، رئیس سازمان سینمایی، به مناسبت روز ملی سینما، پنجشنبه، ۲۱ شهریور، در برنامه «شهر فرنگ» شبکه خبر حاضر شد. او در بخش‌هایی از صحبت‌هایش به موضوع رده‌بندی فیلم‌های سینمایی که از اولویت‌های سازمان سینمایی محسوب می‌شود اشاره کرد و گفت: «همه سینماگران و متخصصان حوزه‌های تربیتی از اصل موضوع رده‌بندی سنی استقبال می‌کنند. کارکرد این شورا با سایر شوراهای نظارتی متفاوت است. عمده اعضای این شورا را روان‌شناسان و افراد مرتبط با حوزه‌های تربیتی تشکیل می‌دهند. در ابتدا بر اساس فیلم‌نامه پلان‌هایی از فیلم که از نظر آنها موجب رده‌بندی سنی می‌شود به فیلم‌ساز اعلام می‌شود و فیلم‌ساز تصمیم می‌گیرد که دوست دارد فیلمش با رده‌بندی سنی +۱۵ یا +۱۲ اکران شود یا بدون رده‌بندی. البته تاکنون فقط پیش‌نویس آیین‌نامه منتشر شده است تا بازخوردهای لازم را بگیریم و در آینده محدودیت‌ها را در نظام‌نامه اکران در نظر بگیریم، اما این آمادگی را داریم که اگر فرهنگ‌سازی لازم در خانواده‌ها به خودی‌خود نسبت به هشدار روی پوستر یا ... انجام شود، ما به هدف خود رسیده‌ایم و نیازی به محدودیت نیست».

او ادامه داد: «قشر هدف ما در رده‌بندی کودک و نوجوان هستند و فیلم‌های ارزشمندی داریم که برای آن رده‌بندی سنی مناسب نیست. الان دو سینماگر در شورای رده‌بندی حضور دارند، اما انتقاداتی که به این موضوع می‌شود درست است و احتمالا این امر اصلاح می‌شود. البته باز هم تأکید می‌کنم که رویکرد این شورا موارد تربیتی است، پس هرچه بتوانیم افراد شاخص‌تری در این حوزه داشته باشیم، بهتر است».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «پیش‌نویس آیین‌نامه جشنواره‌های سینمایی اوایل هفته آینده منتشر می‌شود تا نخبگان درباره آن نظرات خود را ارائه دهند. در جشنواره فجر تغییر اساسی نخواهیم داشت، اما رویه‌ها و ضوابط روشن بیان می‌شود تا گلایه‌ها کمتر و اجماع بیشتر باشد. ظرفیت جشنواره جهانی حداقل در سطح منطقه‌ای به صورتی است که ما را به این نتیجه رساند که به شکل مستقل برگزار شود. طبیعی است که اشکالات کوچک آن باید رفع شود، اما با توجه به وضعیت کشور که می‌خواهند ما را منزوی کنند، این جشنواره می‌تواند مکالمه فرهنگی ایجاد کند».

او در ادامه در پاسخ این سؤال که آیا دبیر جشنواره جهانی تغییر می‌کند، گفت: «در هفته‌های آینده شورای سیاست‌گذاری آن مشخص می‌شود و پیش‌نویس آیین‌نامه جشنواره جهانی فیلم فجر نیز در هفته آینده اعلام خواهد شد».

او در ادامه درباره انتشار صورت‌جلسه‌های شوراهای پروانه ساخت و نمایش گفت: «از نظر من، صورت‌جلسه شورای پروانه ساخت و نمایش سند دولتی است و می‌تواند در قدم بعد منتشر شود، اما درباره رأی اعضا، باید آنها خودشان بخواهند این رأی منتشر شود وگرنه ما اجازه انتشار نظر تک‌تک اعضا را نداریم؛ گرچه نظر خود من این است که خوب است آرا منتشر شود. من در هیئت نظارت بر مطبوعات معتقد بودم که حتی جزئیات نظرات هم خوب است که منتشر شود».

زیر آسمان فیروزه‌ای

«متری شیش‌ونیم» و «پسر- مادر» در بخش رقابتی جشنواره زوریخ

• فهرست فیلم‌های حاضر در جشنواره بین‌المللی فیلم «زوریخ» در سال ۲۰۱۹ اعلام شد و فیلم «متری شیش‌ونیم»، به کارگردانی سعید روستایی و «پسر - مادر»، ساخته مهناز محمدی در بخش رقابتی اصلی این رویداد سینمایی به نمایندگی از سینمای ایران روی پرده خواهند رفت. «متری شیش‌ونیم» چندی پیش در بخش افق‌های هفتادوششمین جشنواره فیلم ونیز اولین حضور بین‌المللی خود را تجربه کرده بود. این فیلم دومین تجربه فیلم‌سازی بلند سعید روستایی با بازی پیمان معادی، نوید محمدزاده و پریناز ایزدیار است و هومن کیایی، مازیار سیدی، مهدی حسینی‌نیا، علی باقری، مرجان قمری و پیمان شریعتی جمعی از دیگر بازیگران آن هستند که داستانی اجتماعی را با محوریت معضل مواد مخدر به تصویر می‌کشد. «پسر- مادر» نیز که در اولین حضور خارجی خود در بخش دیسکاوری جشنواره تورنتو روی پرده می‌رود، محصول مشترک ایران و جمهوری چک است و داستان زن تنهایی را روایت می‌کند که در یک کارخانه در آستانه تعطیلی مشغول کار است. او با پیشنهاد ازدواجی مواجه می‌شود که می‌تواند زندگی مالی او را تأمین کند، اما خانواده‌اش را نابود کند. ۱۴ فیلم از کشورهایی مانند ایران، سوئد، استرالیا، برزیل، فرانسه، گواتمالا، مکزیک، انگلیس، دانمارک، بوسنی‌وهرزگوین و آمریکا در بخش رقابتی جشنواره فیلم زوریخ برای کسب جایزه چشم طلایی بهترین فیلم جشنواره رقابت می‌کنند. فیلم کوتاه «سکوت»، به کارگردانی علی عسگری و فرنوش صمدی نیز به‌عنوان نماینده سینمای ایتالیا در قالب بخش نمایش‌های ویژه جشنواره در کنار چند فیلم کوتاه دیگر روی پرده می‌رود. امسال «الیور استون»، کارگردان مطرح آمریکایی، ریاست هیئت داوران بخش رقابتی این رویداد سینمایی را برعهده دارد. پانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم زوریخ از تاریخ ۲۶ سپتامبر تا ۶ اکتبر (۴ تا ۱۴ مهرماه) در کشور سوئیس برگزار می‌شود.

نشست پژوهشی «آینده سینمای ایران» در خانه هنرمندان ایران

• به مناسبت روز سینما، نشست پژوهشی «آینده سینمای ایران» یکشنبه، ۲۴ شهریور، در خانه هنرمندان ایران برگزار خواهد شد. محمدرضا اصلانی، بهنام بهزادی و همایون خسروی‌دهکردی سخنرانان این نشست پژوهشی خواهند بود. نشست پژوهشی «آینده سینمای ایران» یکشنبه، ۲۴ شهریور، ساعت ۱۸ در سالن استاد شهناز خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود. حضور در این برنامه برای عموم آزاد و رایگان است.

جایزه زوریخ به رولاند امریش اهدا می‌شود

• رولاند اِمریش، کارگردان «روز استقلال»، با دریافت جایزه ویژه در جشنواره فیلم زوریخ ۲۰۱۹ مورد تجلیل واقع می‌شود. این جشنواره سوئیسی ۲۹ سپتامبر همراه با نمایش گلچینی از آثار پیشین امریش از وی تجلیل می‌کند. نمایش این فیلم‌ها که شامل اکران اولین فیلم او «سرچشمه کشتی نوح» که در بخش رقابتی برلیناله ۱۹۸۴ به نمایش درآمد، «روز استقلال»، «دروازه ستاره»، «گودزیلا»، «روز پس از فردا» و «سقوط کاخ سفید» خواهد بود، در بخشی با عنوان «تجلیلی از ...» روی پرده می‌رود. نادجا شیلدکنخت، از بنیان‌گذاران جشنواره فیلم زوریخ، از امریش به‌عنوان یک کارگردان مؤلف واقعی هالیوودی یاد کرد که نقاط عطف فرهنگی را با آثارش خلق کرده و درعین‌حال که به‌عنوان یک هنرمند مرزها را می‌شکند، با سرگرم‌کردن مخاطبان پیام‌های آگاهانه اجتماعی را نیز با کارهایش منتقل می‌کند. وی افزود: امریش طیفی باورنکردنی در آثارش دارد. امریش خالق بیش از ۲۰ فیلم بلند است و جدیدترین فیلمش؛ «میدوی» با محوریت نبرد مهم جنگ جهانی دوم در پاسیفیک ساخته شده است. وودی هارلسون، اد اسکرین، پاتریک ویلسون، لوک اوانز و نیک جوناس بازیگران این فیلم هستند. فستیوال فیلم زوریخ به تازگی اعلام کرد کریستین استوارت با دریافت چشم طلای جشنواره تجلیل می‌شود. امسال پانزدهمین دوره جشنواره فیلم زوریخ از ۲۶ سپتامبر تا ۶ اکتبر (۴ تا ۱۴ مهر) برگزار می‌شود.

نمایش «حال عمومی» گروهی از طراحان

• نمایشگاه گروهی طراحی «حال عمومی» با ارائه آثار طراحی از ۲۹ شهریورماه تا ۱۰ مهرماه برگزار می‌شود. در این نمایشگاه آثار هنرمندانی مانند الهام شیروی، بصیرا بلبلی، آناهیتا شمس، شیرین بابازاده، نغمه نبئی، امیر علی مؤمن، سمیرا مهندسان، نازنین نانکلی، گوهر مارتیروسیان، آرارات میناسیان، تنی آدامیان، ساموئل وانویان، ماریا لروسالیمسکایا، واهیک هارطونیان، کارولین سمرجیان، کارین آروستامیان و آرپا هاکوپیان به نمایش گذاشته می‌شود. ساعت بازدید از این نمایشگاه ۱۶ الی ۲۰ عنوان شده است. گالری دنا در میدان فردوسی، خیابان سپهبد قرنی، کوچه سوسن، پلاک ۴ واقع شده است.